

1940-03-23

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Siegfried Wagner

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nice (Frankrig)

Modtagersted:
Lyngby (Danmark)

Omtalte personer:
Michelle Bourret
Den Frie Udstilling
Olga Wagner

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Bog: Breve fra J.F. Willumsen til
Siegfried Wagner 1905-46

DOKUMENTINDHOLD

Vinteren i Nice har været kold, og Willumsen har ikke kunnet arbejde i sine atelierer. Wagner har udhugget en buste af Willumsen, og Willumsen glæder sig til at se et foto af den. Den Frie Udstilling har 50 års jubilæum næste år, men Willumsen kan ikke rejse hjem til jubilæet, hvis krigen fortsætter. Han har mistet lysten til at producere, og han bliver ikke inspireret af denne krig, som han gjorde af den forrige.

TRANSSKRIFTION

42 rue des Ponchettes
Nice. France. (AM) den 23 Marts 1940.

Kære Wagner.

Tak for Dit Brev af 7de Februar - som jeg fik allerede den 12de.

Det var jo en hurtig Expedition. I Reglen tager det en Maaned med at faa Svar paa et Brev. Fra København og hertil gaar det endda, men det er herfra til København at Brevene gaar saa langsomt.

Her [h]ar vi i Dag smukt Foraarsvejr med megen Sol. Det synes nu som Vintren er forbi; men den har været lang og haard -, med Sne, Taage, og Graavejr. Det har ikke været det rigtige Nizza, hvor Solen skinner næsten hver Dag hele Vintren og hvor man kan arbejde. Jeg har derfor ikke kundet være i mine store Atelierer; men arbejdet i et Par smaa Værelser oppe i Huset. Jeg har maattet nøjes med at lave nogle smaa Raderinger.

Min Buste er vel nu færdig, og den er vel nok bleven god, at dømme efter Din Beskrivelse. Jeg glæder mig til at se et Fotografi af den.

Du beklager Dig over at det gaar saa skidt der hjemme. Du kan være overbevist om at det gør det ogsaa her. Det er en forfærdelig trist

Tid vi lever i. Og værre bliver det for hver Dag. Hvad ender det med? Vil vi nogensinde blive glade og tilfredse igjen?

Det er rigtig, til næste Aar har "Den Frie" 50 Aars Fødselsdag. Bliver der stor Fest? Jeg kunde nok have Lyst til at være med. Men varer Krigen ved kan jeg ikke komme hjem. D.v.s jeg kan maaske nok rejse ud af Frankrig; men jeg kan ikke komme ind igjen. Det blev betydet mig af Politikommissæren, da jeg rejste ind i Efteraaret.

Blot den Krig var forbi, den ødelægger ogsaa Livet for os der ikke er direkte med i den som Soldater. Jeg taber Lysten til at producere. Jeg siger: til hvad Nytte, jeg kan ikke sende hjem, og jeg har ingen Forbindelse med dem derhjemme. Der er ingen Esprit mere.

Denne Krig er ikke inspirerende, som den forrige var. Alt det der foregaar er kun flade Ulykker saa godt som.

Dette, skal kun være en Hilsen. Der er ikke noget at skrive om.

Modtag Du og Din Kone de hjærteligste fra os to her, som ønsker og
haaber et snarligt Gensyn.

Din gamle Ven
J.F. Willumsen¹

¹ Wagner har noteret med blyant:
Dette Brev modtog jeg den 1te Novbr. 40

42 rue des Ponchettes
Nice, France (AM) den 23 marts 1940.

Kære Wagner.

Tak for Dit Brev af 7^e Februar, som jeg fik allerede den 12^e. Det var jo en hurtig Expedition. J. Pøglen tager det en Maaned med at faa Svar paa et Brev. Fra København og hertil gaar det endda, men det er herfra til København at Brevene gaar saa Langsomt.

Her var vi i Dag smukt Foraarsvejr med megen Sol. Det synes nu som Vintren er forbi; men den har været lang og haard, med Sne, Taage, og Graavejr. Det har ikke været det rigtige Nizza, hvor Solen skinner næsten hver Dag hele Vintren og hvor man kan arbejde. Jeg har derfor ikke kunnet være i mine store Atelierer, men arbejdet i et Par smaa Værelser oppe i Huset. Jeg har maattet nøjes med at lave nogle smaa Raderinger.

Min Buste er vel nu færdig, og den er vel nok bleven god, at Gomme efter Din Beskrivelse. Jeg glæder mig til at se et Fotografi af den. Du beklager Dig over at det gaar saa skidt der hjemme. Du kan være overbevist om at det gør det ogsaa her. Det er en forfærdelig trist

Tid vi lever i. Og værre bliver det for hver Dag,
Hvad ender det med? Vil vi nogensinde
blive glade og tilfredse igjen?

Det er rigtig, til næste Aar har "Den frie"
50 Aars Fødselsdag. Bliver der stor Fest? Jeg
kunde nok have lyst til at være med, men
vares Krigens ved kan jeg ikke komme hjem.
D.V.s jeg kan maaske nok ~~reise~~ rejse ud af
Frankrig; men jeg kan ikke komme ind igjen.
Det blev betydet mig af Politikommissioneren, da
jeg rejste ind i Efteraaret.

Blot den Krig var forbi, den ødelægger ogsaa
drikt for os der ikke er direkte med i den som
Soedater. Jeg taber dytten til at producere.

Jeg siger: til hvad Nytte, jeg kan ikke sende
Hjem, og jeg har ingen Forbindelse med dem
derhjemme. Der er ingen Esprit mere.
Denne Krig er ikke inspirerende, som den forrige
var. Alt det der foregaar er kun flade Ulykker
saa godt som.

Dette, skal kun være en Hilsen. Der er ikke
noget at skrive om.

Modtag Du og Din Kone de hjærligste fra
os to her, som ønskes og haaber et snart
Gensyn.

Din gamle Ven

J. F. Willumsen.

Dette blev modtaget
af den 1te Novbr 10

